

Ik moet misschien eerst vertellen hoe de dag begon

De dag waarop ik verdwaalde, was een maandag. Op maandagen blijf ik zo lang mogelijk in bed liggen, en op alle andere weekdays ook. Mijn bed is een warme grot en ik ben een holbewoner. Daarna ben ik een hollenbeer. Maar dan bedenk ik dat de hollenbeer allang uitgestorven is, dus sta ik maar eens op. Mijn vader heeft me ook al drie keer geroepen.

Beneden in de keuken zit hij op zijn toetsenbord te trommelen. Er klinkt luide orgelmuziek, alsof er zo meteen iemand begraven wordt. Mijn moeder is altijd al vroeg de deur uit, dus het is normaal dat ze niet aan de ontbijttafel zit. Ik zet de radio zachter, ga zitten en strooi hagelslag op een boterham. En als mijn vader even niet kijkt, giet ik het recht uit de doos in mijn mond.

‘Wat wil je vanavond eten?’ vraagt hij.

‘Kippenbil met appelmoes,’ zeg ik, en mijn vader

kijkt me aan alsof ik een wonderkind ben.

‘Prachtig,’ zegt hij. Hij kan alleen nadenken over zonnebrillen en waterbedden en zo, maar niet over het avondeten. ‘Kip en appeltjes. Komt voor mekaar.’ Daarna zit hij meteen weer met zijn neus in het rijmwoordenboek.

‘Wat rijmt er op kattenbrokken?’ vraagt hij.

‘Stinksokken,’ zeg ik. ‘Heeft mama gebeld?’

Hij schudt van nee. Zelfs hij weet niet waar mijn moeder is. Hij verzint een uitleg over een time-out, maar time-out is voor sporters, en mijn moeder doet niet aan sport.

Ik leg plakjes kaas tussen mijn boterhammen en schik ze in mijn broodtrommel. Er kan nog een mandarijn bij en dan gaat de doos dicht.

Daarna trek ik mijn jas aan. De enige reden waarom ik naar school blijf gaan is omdat ik Frans wil leren.

‘Tot straks,’ zegt mijn vader, alsof ik even een om-metje ga maken.

‘School duurt tot vier uur, hoor,’ zeg ik.

Mijn vader lacht kort alsof ik een grapje maakte. Maar dan wordt hij ernstig.

‘Wacht. Kom eens hier,’ zegt hij en hij trekt me op zijn schoot en aait me over mijn rug. ‘Mama houdt veel van je,’ zegt hij.

Duh. Natuurlijk houdt ze van me. Ik werk me los uit zijn armen. ‘Ik ben geen hond, papa,’ zeg ik. Als ik haar had op mijn rug, stond het nu allemaal recht-op.

‘En ik hou ook veel van je. Daar mag je nooit aan twifelen. We maken nooit ruzie over jou.’

‘Ik moet echt gaan, hoor,’ zeg ik en ik rits mijn jas dicht. Ik weet niet wat ik erger vind, zinnen die niets zeggen of zinnen over hoeveel ze van me houden.

‘Wat rijmt er nog meer op kattenbrokken?’ roept hij me na als ik al bij de deur ben. Ik gooi mijn handen in de lucht: we hebben niet eens een kat want ik ben allergisch voor harige dieren. Ik weet nog niet dat ik straks wel een huisdier zal hebben. Ik denk dat het een gewone maandag wordt en neem de plastic tas mee met daarin achttien kleine doosjes hagelslag.

‘Meteen naar huis, hoor, na school,’ roept mijn vader zoals elke ochtend.

Mijn school heet Het Klavertjevier en ligt maar een paar straten van ons huis. Sinds ik tien ben, mag ik er alleen naartoe. Vandaag is het spreekbeurten-dag. De meester doet zijn best om ons dingen te leren, maar ik luister toch liever naar de kinderen uit de klas. Jack, Ahmed en Lena zijn aan de beurt voor ik mag.

Ze hebben het over Kaneelbrokken, Tropische-vis-senvlokken en Koekoeksklokken. Jammer dat mijn vader er niet bij is.

Dan mag ik. Mijn onderwerp is Hagelslag. Hagelslag wordt van lange spaghettislierten van chocolade gemaakt: zoiets wil iedereen weten. Ik heb ook een quiz gemaakt: Waar komt de naam hagelslag vandaan? Je kunt uit drie antwoorden kiezen:

- a. De bedenker heette Adrie Hagelslag en wilde altijd al beroemd worden
- b. Hagelslag werd vroeger ‘sneeuwvlokken’ genoemd maar het klimaat warmt op en het sneeuwt bijna nooit meer
- c. Het hagelde net toen de bedenker op het idee voor het broodbeleg kwam

Slechts vier kinderen raden het goed. Op het eind is er een hagelslagdoosje voor iedereen, dat ze zo in hun mond kunnen leeggieten. De meester doet vrolijk mee maar verslikt zich meteen. ‘Boeiend allemaal, Raaf,’ snuift hij. ‘Over hagelslag valt veel te vertellen. Maar in mijn neus hoef ik het niet meer.’

Gelukkig trekt meester Tanguy geen punten af voor spreekbeurtdingen in zijn neus. De dag is dus

redelijk normaal begonnen, behalve dan dat bijna alle onderwerpen rijmde op ‘kattenbrokken’.